

slaget. Jeg skal gjøre det kort. Jeg skal ikke komme ind paa den tekniske Side; jeg havde haabet, at den var paa et Standpunkt, hvor den saa temmelig var udenfor Kritik efter de mange Stadier, som dette Spørgsmaal har gennemløbet gennem de forskjellige Kommissioner og de forskjellige Embedsmænd, som have besjattet sig med den. Det viste sig imidlertid, at det ærede 2det Medlem fra 1ste Kredts (Carstensen) dog havde Noget at indvende derimod; men det er jo en Sag, som kan rettes, og som maa bringes i Orden, uden at det maa volde særlig store Vanskeligheder. — Dernæst er der Spørgsmaalet om Frihavnsens Størrelse. Det forekommer mig, at skulle vi gaa til Anlægget af en saadan Frihavn, er det Areal, der her en Tale om at indtage til Frihavnen, for lille. Det, der nu strax skal indtages, udgjør, saavidt jeg kan se af Motiverne 105 Tønder Land, og desforuden en Snæs Tønder Land i Reserve, altsaa ialt 125 Tønder Land. Det private Forslag, som følger den præmierede Plan, Lømmemester Nielsens Forslag, er noget større. Der foreslaas der 160 Tønder Land; men det, der særlig gjør, at det forekommer mig, at dette Areal vil blive for lille, er en Sammenligning mellem Kjøbenhavns Omsætning med Hamborgs. Jeg maa strax sige, at jeg i den Henseende er noget uheldigt stillet, idet jeg ikke har kunnet faa oplyst Indførslen til Kjøbenhavn og Indførslen til Hamborg, saaledes, at jeg derigennem kunde gjøre nogen Sammenligning, thi vor Indførsel her hjemme er beregnet i Pund, hvormod Indførselen til Hamborg alene er anført i Rmt. Jeg har derfor alene maattet tage mit Udgangspunkt fra Udførselen, og den stiller sig da saaledes, at Hamborg i 1887 havde en Udførsel af 2600.000.000 Pund, medens vor Udførsel fra Kjøbenhavn var 518 Millioner, altsaa akkurat en Femtedel af Hamborgs Udførsel. Men nu maa man lægge Mærke til, at det foreslaaede Frihavnsterrain kun udgjør en Tolvtedel af det hamburgske Frihavnsterrain; vort bliver høist 125 Tønder Land, medens Hamborgs, som jeg sagde for, saavidt jeg veed, udgjør 1.600 Tønder Land. Det forekommer mig derfor, at hvis det er muligt, at der i dette Dreiblit kan faas ubegygede Grunde derude, vilde det vist være klogeft allerede nu at sikkre sig disse. Man veed jo, hvad det ellers fører med sig, naar Grundene bebygges, og Udvidelsen en Gang skal finde Sted — og det maatte man jo helst ønske skalde se — hvilke Beføjninger det saa fører med sig at expropriere Grunde med Bygninger paa, i Forhold til at slippe med alene at expropriere Grundene.

Den finantzielle Side skal jeg blot omtale med et Par Ord, og jeg skal da udtale, at jeg er kommen til samme Resultat som det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (S. Hansen), saavidt jeg heller ikke anser dette private Aktieselskab for noget Heldigt. Jeg er enig med den høitærede Minister om, at det jo er en Prøveballon, om jeg saa maa sige, paa, hvorvidt Handelsstanden og Byene saaledes interesserede i dette Anlæg, at de virkelig vilde risikere Noget for at faae det. Men der er en anden Side af Sagen, der gjør det betænkeligt for mig, at overlade dette Aktieselskab Driften og Anlægget af Skure, Bathuse, Kraner og hvad mere, der hører til Frihavnsterraitet, og det er dette: det har til Følge, at der kommer til at staa to Autoriteter i Frihavnen. Det finder jeg er i høi Grad uheldigt. Een Autoritet kan give Bryderier nok og to kan give det Dobbelte. Vi skulle netop søge at komme til, at Forretningsgangen der bliver saa simplificeret og saa praktisk som vel mulig; men to Autoriteter paa samme Plads kunne umuligt fremme Expeditionen paa en heldig Maade. Den høitærede Minister har, saavidt jeg kan skjønne, særlig taget Forholdene ved Frihavnen i Bremen til Exempel. Jeg vilde ønske, at den høitærede Minister i denne Henseende havde fulgt Bremens Exempel fuldt ud, idet Bremen jo netop har den Fordel fremfor det, der foreslaas her, at der der kun er een Autoritet. Der er Forholdet jo nemlig saaledes, at det Offentlige har bygget Havn og Kaier, og hvad dertil hører, medens netop et privat Aktieselskab har anlagt Skure og Bathuse, de elektriske Lysanlæg osv., men derefter er det private Selskab forpagter af hele Anlægget saaledes, at det er det, der alene besørger Driften, selvfølgelig efter Afstale og Kontrakter med vedkommende Autoritet. Saavidt jeg veed, faar Selskabet en Trediedel af Indtægten og det Offentlige faar to Trediedele. Det var denne Side af Sagen. Hvad ellers det finantzielle Spørgsmaal angaar, da ønsker jeg ikke i dette Dreiblit at komme videre ind paa dette, og jeg ønsker heller ikke at blande mig ind i det, om jeg saa maa udtrykke mig, gode Forhold, som viser sig at være mellem et æret Medlem af Havneraadet og Indenrigsministeren; det gode Forhold vil jeg ikke forstyrre. Men jeg vil tillade mig, at henlede Opmærksomheden paa, at hvad den finantzielle Side af Sagen angaar, saa foreligger der eller har i alt Fald foreligget et privat Tilbud fra en Privatmand. Det har for mig adskillig Tilkalende ved sig, idet det jo har den udmærkede Egenstabs, at hverken Staten eller